

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

Πολιτικοί χωρίς οράματα για το μέλλον τής χώρας

Παρακολουθώ περισσότερο από καθήκον παρά από ενδιαφέρον την προεκλογική εκστρατεία για τις εθνικές εκλογές τής 18ης Μαρτίου στην Αυστραλία και πραγματικά έχω χάσει κάθε εμπιστοσύνη στους πολιτικούς και τα κόμματα που διεκδικούν το δικαίωμα να μάς κυβερνήσουν. Τί έχουμε, λοιπόν; Τον Σκοτ Μόρρισον, έναν πρωθυπουργό διορισμένο από τους ολιγάρχες Ρούπερτ Μέρντοκ και Κέρι Στόουκς, τον Μπιλ Σόρτεν, έναν άχρωμο πολιτικό ηγέτη με τον οποίο, όμως, το Εργατικό Κόμμα προηγείται στις δημοσκοπήσεις, τρίτοι είναι οι Πράσινοι με το σταθερό 10% των ψηφοφόρων τους, τέταρτος με 5% δημοτικότητα είναι ο δισηκατομμυριούχος, Κλάιβ Πάλμερ, ένα πολύ κακό αντίγραφο τού Ντόναλντ Τραμπ που ωρύεται ότι θα διαψεύσει τις δημοσκοπήσεις και θα είναι πρωθυπουργός μετά τις εκλογές για να σώσει την Αυστραλία(!), πέμπτη και καταϊδρωμένη είναι η Πολίν Χάνσον με 4% που έχυσε πικρά δάκρυα σε τηλεοπτικό πρόγραμμα βλέποντας την κατάρρευση τής δημοτικότητάς της. Κανείς από όλους αυτούς έχει τις ικανότητες, ή τα οράματα για να κυβερνήσει μια χώρα με αμύθητα πλούτη στο υπέδαφος, στο έδαφος και στις

θάλασσές της. Αυτοί οι ματαιόδοξοι πολιτικοί, το μόνο που προσπαθούν να κάνουν είναι να επουλώσουν πληγές που οι ίδιοι προκάλεσαν στο σώμα τής χώρας τους επειδή είναι ανιστόρητοι και αδιόρθωτοι. Είναι επικίνδυνοι επειδή γνωρίζουμε τί παθαίνουν οι χώρες που αγνοούν τα παθήματα και μαθήματα τής ιστορίας τους.

Έχουν καταντήσει αυτή τη χώρα με τα αμύθητα πλούτη να χρωστά σχεδόν όσα η Ελλάδα, σχεδόν \$400 δις και προτείνουν... μείωση τής φορολογίας με αισιόδοξες προβλέψεις για την ανάπτυξη τής εθνικής οικονομίας, παρόλο που έμπειροι οικονομολόγοι ήδη βλέπουν μαύρα σύννεφα στον ορίζοντα. Υπόσχονται αύξηση στις θέσεις εργασίας με χαμηλούς μισθούς και χωρίς μονιμότητα, όταν οι φτωχοί εργαζόμενοι δυσκολεύονται να πληρώσουν το ενοίκιό τους και ούτε να ονειρευτούν μπορούν πια την αγορά ενός σπιτιού για την οικογένειά τους.

Σύμφωνα με τη φιλανθρωπική οργάνωση Anglicaire, για τους χαμηλόμισθους είναι πολύ δύσκολο να βρουν σπίτι με ενοίκιο ανάλογο με το εισόδημά τους, γι' αυτό οι περισσότεροι από αυτούς δουλεύουν μέρα νύχτα για να μπορέσουν να επιβιώσουν.

Βέβαια, εμείς σαν μετανάστες βρήκαμε καλές εποχές και εξασφαλίσαμε το μέλλον μας και των παιδιών μας, αλλά πόσα από τα εγγόνια μας μπορούν ν' αγοράσουν σπίτι σήμερα χωρίς τη βοήθεια των γονιών τους ή και του παππού με την γιαγιά; Το γεγονός ότι εμείς ζούμε καλά, ή σχεδόν καλά, δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει φτώχεια σ' αυτή την ευλογημένη χώρα, φτώχεια που δημιούργησαν κακοί πολιτικοί ηγέτες και τα κόμμάτα τους. Τα περί τζογου κλπ. σαν αιτία τής φτώχειας έχω ακούσει και δεν αμφιβάλω ότι υπάρχουν, αλλά δεν γνωρίζω πολλούς φτωχούς τζογαδόρους. Η κύρια αιτία για τη φτώχεια είναι οι χαμηλοί μισθοί και το υψηλό κόστος ζωής που είναι ανεξέλεγκτο, γι' αυτό δανειστικές εταιρείες διαφημίζουν στα ΜΜΕ δάνεια \$500 σε οικογενειάρχες που δυσκολεύονται να πληρώσουν τους λογαριασμούς τους, ή αναπάντεχες δαπάνες όπως επισκευές στο αυτοκίνητο ή την αγορά ενός ψυγείου.

Σε όλες τις προεκλογικές υποσχέσεις μήπως ακούσατε μέτρα ανακούφισης των χαμηλόμισθων εργαζομένων, των συνταξιούχων, τις μονογονεϊκές οικογένειες, των αρρώστων; Οχι βέβαια, γιατί οι πολιτικοί μας πρέπει να επισκευάσουν δρόμους που έπρεπε

να είχαν κάνει προ πολλού, να κατασκευάσουν νέους αυτοκινητόδρομους και τρενογραμμές που είχαν παραμελήσει, προ παντός σε περιοχές με βουλευτικές έδρες που κινδυνεύουν να χάσουν, ή υπάρχει πιθανότητα να κερδίσουν.

Αλλά δεν είναι μόνο τα προβλήματα τού σήμερα που απαιτούν λύσεις. Τί γίνεται με το αύριο; Σε μερικά χρόνια οι εργαζόμενοι δεν θα μπορούν να πληρώσουν τις συντάξεις σε στρατιές ηλικιωμένων, όσο θα αυξάνεται το προσδόκιμο όριο ζωής και τί κάνουν οι ανόητοι πολιτικοί μας; Υπονομεύουν το σύστημα τού σουπεραντιμισμού, αντί να το προστατεύουν για να αντικαταστήσει τις συντάξεις. Τί γίνεται με το σύστημα υγείας; Παρά τις υποσχέσεις τους επειδή ο φόβος φυλάει τα έρμα, οι Λίμπεραλ υπονομεύουν το Medicare για να πλουτίσουν οι ιδιωτικές ασφάλειες υγείας, το ίδιο συμβαίνει με την δημόσια Παιδεία και το πράγμα πάει λέγοντας.

Φίλοι, μου σήμερα ζούμε στην Αυστραλία τη χειρότερη μορφή Δημοκρατίας, που μās επέβαλαν αυτοί που πραγματικά μās κουμαντάρουν και δεν μπορώ να προβλέψω πώς θα ξεμπλέξουμε χωρίς ηγέτες με τσαγανό, με οράματα και -προπαντός- με κοινωνική συνείδηση.

Τραγωδία στη Βενεζουέλα

Σε τετνωμένο σκοινί βρίσκονται οι ισορροπίες στη Βενεζουέλα, μετά την αποτυχημένη απόπειρα πραξικοπήματος απ' τον Χουάν Γουαϊδό. Ανήμερα της Πρωτομαγιάς υποστηρικτές της αντιπολίτευσης, αλλά και της εκλεγμένης κυβέρνησης του Μαδούρο κατέβηκαν ξανά στους δρόμους, χωρίς να λείψουν οι εντάσεις.

Ο ηγέτης τής αντιπολίτευσης στη Βενεζουέλα είναι κλασικός ακροδεξιός που ψάχνει τους επίορκους συνταγματάρχες του για να επιβάλει τη χούντα στην πατρίδα του, αλλά και ο Μαδούρο δεν είναι άμοιρος ευθυνών αφού άφησε την οικονομία τής χώρας του να καταρρεύσει και ο λαός του να υποφέρει, έστω με ενέργειες των ΗΠΑ.

Σε μια Δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα και μόνο οι πολίτες μπορούν να δώσουν τις λύσεις, χωρίς απειλές για πραξικοπήματα και στρατιωτικές επέμβασες αμερικανών κομμάτων σε μια ξένη χώρα. Το γεγονός ότι ο Μαδούρο είναι εκλεγμένος πρόεδρος και τον υπο-

στηρίζει ο στρατός, δεν σημαίνει πως πρέπει να ματώσει η χώρα του με έναν εμφύλιο για να παραμείνει στην εξουσία, όπως έκανε ο Ασάντ στη Συρία και την κατέστρεψε εκ θεμελίων. Αδιαφορώ για τα πολιτικά πιστεύω οποιουδήποτε εθνικού ηγέτη, όταν πάνω από το εθνικό συμφέρον βάζει την δική του ματαιοδοξία. Χίλιες φορές προτιμότερο να πτηθεί σε εκλογές ο πιο ικανός και έντιμος πολιτικός ηγέτης όπως συνέβη με τον Γκοφ Ουίτλαμ, παρά να θυσιάσουν ανθρώπινες ζωές και να καταστραφεί η χώρα του. Η Ιστορία, άλλωστε, μās έχει διδάξει ότι οι δικτατορίες δεν έχουν μέλλον, είτε για φασιστικές πρόκειται, είτε για κομμουνιστικές. Τρανά παραδείγματα οι πανίσχυρες ναζιστική Γερμανία και Σοβιετική Ένωση, που τελικά διαλύθηκαν στα εξ' ων συνετέθησαν...

Ανάγωγα

Εγραψε ο Τάσος Παπάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Περίεργη χώρα είμαστε. Σιγά τη διαπίστωση. Ευλογημένος τόπος. Περιούσιος λαός. Ανά-

δελφο έθνος. Και τα λοιπά, και τα λοιπά, και τα λοιπά. Α, να μην ξεχάσω: Στην Ελλάδα δεν υπάρχουν σκάνδαλα, παρά μόνο σκευωρίες, πλεκτάνες και συνωμοσίες.»

Καλό!

Χτύπησε το κουδούνι και από συνήθεια έβγαλα λεφτά για να πληρώσω τον ντελιβερά

Ακόμη ένα:

3 φράσεις με πλήγωσαν πιο πολύ στη ζωή μου: «Δεν υπάρχει Άγιος Βασίλης», «Δεν μπορώ να σε δω ερωτικά» και «Δεν κάνουμε ντελίβερι τέτοια ώρα!»